

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a les NOU del matí, **Missa de la fèria**, a la capella fonda.

Els dijous de 2/4 de CINC fins 2/4 de SIS de la tarda, **adoració eucarística**, a la capella fonda.

Dimats dia 4,
Sant Joan Maria Vianney, prevere. Memòria.

Dijous dia 6,
Transfiguració del Senyor. Festa

Dissabte dia 8,
Sant Domènec de Guzman, prevere. Memòria.

A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 9,
A les DEU del matí, **Missa al Santuari de Lurdes.**
I a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

La col·lecta que vam fer diumenge dia 19 de juliol va ser de 199,39€, i la de diumenge passat 26 de 229,42€. I la de divendres penitencial de 40,48€.

Un donatiu anònim de 400€.

BROTS DE POESIA

Tal com és costum de cada any, desafiant les limitacions de la pandèmia, el passat diumenge 19 de juliol, el grup Brots de poesia van fer la trobada anual al jardí de la Rectoria. Amb les mesures de distanciament i profilaxi corresponents, aquella tarda es va convertir en un temps de poesia, en una trobada arrelada a la història contemporània de la parròquia, que té com a referent al nostre sacerdot-poeta verdaguerià, Mn. Joan Colom, qui en fou rector des de l'any 1955 fins l'any 1983. Enguany conduïren la trobada l'Agustí Sanglas i en Josep M. Perramon. Hi participaren un bon nombre de persones, i no hi faltà la presència del Sr. Alcalde i Regidor de Cultura. Si, -tal com van insinuar els organitzadors-, havia de ser la darrera edició, cal observar que el seu nivell fou molt notable.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 2, a les deu del matí, per en Martí Coll Jutglar en el 50è aniversari. **A 1/4 d'una del migdia**, per l'Andreu Viñets Tió en el 4art aniversari, pels esposos Lluís Bruch Sabatés i Anna Buxaderas Roqueta, i per l'Eduard Codina Verdaguer.

Dilluns dia 3, pels esposos Josep Molist i M. Antònia Rifà. **Dimarts dia 4**, pels difunts de la parròquia.

Dimecres dia 5, per en Josep Fabré Freixanet, i difunts de la família. **Dijous dia 6**, pels esposos Josep Roquet i Anna Fabregar. **Divendres dia 7**, per l'Albert Capdevila Colom. **Dissabte dia 8**, per la Maria Baulenas Pratdesaba en el 40è aniversari.

Diumenge dia 2, a les deu del matí, per en Diego Cabrera Lozán en el 3èr aniversari. **A 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Francisco Bruch Buxaderas i Lali Lupiáñez, i pels difunts de la família Puig Ginesta.

Declaració del grup mediàtic e-cristians que van fer pública dimarts passat, dia 28 de juliol de 2020 i que es pot trobar a la seva pàgina Web (e-cristians.cat).

Hem conegut les desafortunades declaracions del President Torra, anunciant que sancionarà la diòcesi de Barcelona, i contra la persona del Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Monsenyor Omella, que han estat precedides per la desafortunada decisió del PROCICAT *de prohibir el funeral pels morts de la Covid-19* a la Basílica de la Sagrada Família.

Són unes manifestacions extemporànies contra una Església que ha mostrat un exquisit seguiment de totes les mesures dels poders públics.

La decisió de prohibir els funerals constitueix un acte arbitrari perquè:

- Una decisió de rang administratiu no pot vulnerar el dret al culte i a la llibertat religiosa, reconeguts en la Constitució, més quan les mesures adoptades, com la de limitar l'aforament al 20%, complien sobradament amb totes les regulacions vigents. El govern català no pot actuar al marge dels drets constitucionals.

- El mateix diumenge es varen celebrar en totes les parròquies de la diòcesi de Barcelona el precepte dominical amb plena normalitat, i amb assistències molt més nombroses que les 10 persones, que és el límit fixat pel PROCICAT. Funeral no, i Misses dominicals i diàries, sí?

- Els governs de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona varen empènyer l'apertura de la Sagrada Família, donat el seu atractiu turístic i el rendiment econòmic que se'n deriva, i després volien impedir el funeral. Turistes, sí, culte religiós, no?

- No té cap sentit limitar l'aforament de bars i restaurants al 50% de l'aforament, una magnitud relativa, i establir pel culte una mesura absoluta, màxim 10 persones, sense considerar l'amplitud del recinte, les distàncies i marges de seguretat

Aquesta actuació bel·ligerant contra el culte ha vingut precedida d'una altra desafortunada actuació a càrrec del vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès (ERC) i la Consellera de Justícia Ester Capella (ERC). Ambdós varen presentar, amb excés escenogràfic, el llistat de les immatriculacions de l'Església a Catalunya. El greu es que ho varen fer en uns termes tals, que donaven a entendre que s'havia produït una mena d'abús o arbitriarietat eclesial, alhora que incitaven a que es presentessin re-

clamacions. És un fet insòlit a Europa per la forma i el fons.

Tot seguit, la televisió pública de Catalunya, TV3, va fer una presentació de la informació absolutament esbiaixada i en el mateix sentit.

La Conferència Episcopal Tarraconense (CET) s'ha manifestat amb claredat i diligència sobre la qüestió en un comunicat en el qual precisa la realitat dels fets. e-Cristians s'adhereix al manifestat per la CET. En definitiva, una immatriculació no és altra cosa que la primera inscripció d'una finca en el Registre de la Propietat i és necessari que cap particular o entitat la tingués registrada abans. En cada registre s'ha de presentar la documentació de prova de la titularitat eclesial.

De qui han de ser les catedrals, basíliques, temples, capelles i edificis i terrenys parroquials sinó de l'Església, que els ha construït i cuidat al llarg del temps? ,(...)conjunts parroquials, més del miler d'esglésies, no fan altre cosa que mostrar la imbricació cultural, arquitectònica, social i religiosa de l'Església i Catalunya, forjada en 2000 anys de història, que de moment culmina amb l'obra més recent, la basílica de la Sagrada Família.

És injust que molts béns de l'Església, que són previs al mateix Estat, i que ella ha garantit al llarg dels segles, vulguin ser qüestionats. Tindria sentit si es limités a casos concrets, un determinat terreny, un immoble..., però la llista presentada per la Generalitat?, és un absurd i, a més, costós.

Es sorprenen que ERC, i l'actual govern de la Generalitat, incitin a determinades reclamacions privades amb finalitat econòmica, quan els béns de l'Església formen part d'un dels béns comuns de més llarga història i dimensió de Catalunya.

Finalment, fem notar que és demagògia atacar l'Església, quan destina el seus béns a ajudar les necessitats (Càritas) i a mantenir la part principal del nostre patrimoni històric i arquitectònic, i alhora callen davant els fons voltors internacionals, que estan comprant a preu de saldo els béns rescatats amb els impostos de tots els ciutadans. Colen mosquits i s'empassen els camells.

Considerem fora de lloc totes aquestes actuacions de l'actual govern de la Generalitat. Donem suport a la Conferència Episcopal Tarraconense i a la diòcesi de Barcelona, i manifestem la nostra solidaritat amb el Cardenal Omella.

Reclamem del PROCICAT i del l'actual govern de la Generalitat que, d'una vegada per totes, actuï amb eficàcia per protegir-nos de la COVID-19, en lloc de voler ocultar la seva incompetència obrint conflictes allà on no hi són.